நீதி இலக்கியம் சாற்றும் தலைமைத்துவப் பண்புகள்
Leadership qualities depicted in Moral Literature

முனைவர் க.சில்லாழி / Dr.K.Silllalee
எஸ். நாராயணி / S. Narayanee

Abstract

Pathinen Keezh Kanaku Noolgal are considered as Moral literature in the history of Tamil literature including Thirukkural. Iynthinai, Imbathu, Thinaimozhi Imbathu, Anthinai Ezhubathu, Thinaimalai Noothiriymbathu, Kainilai, Kar Narpathu are said to be Aham literature and Kalavazhi Narpathu as Puram literature. These also indicate morals these ave the way for the upliftment of a man. Leadership quality in an inevilable feature in the betterment of a man. This does not only develop a man but also the society around him. The seven characteristics pointed out in the Western thought had already been resent in the tamil moral literature. This paper brings out how ancient tamil literature show the leadership qualities.

Key Words: Tamil Moral Literature, Theory of Leadeship, Leadership Principle, Society, Tamil Literature.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பதினெண் மேல்கணக்கு நூல்கள் எனவும் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் எனவும் பழைய இலக்கியத்தைப் பாகுபடுத்திக் கூறுவது மரபாகும். இதில் பதினெண் மேல்கணக்கு நூல்கள் என்பன பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை ஆகிய சங்க இலக்கிய நூல்களைக் குறிப்பதகும் (இராசேந் திரன், 2014, ஜீ.10). இவை கி.மு. 100 கி.பி. 500 வரையிலான காலத்தை சங்கம் மருவிய காலம், நீதிநூல் காலம், இருண்ட காலம் இப்படிப் பல பெயர்களால் சுட்டுவர். இவை அனைத்துமே காரணப் பெயர்கள்தான். இக்காலகட்டத்தில் தோன்றிய பதினெட்டு நூல்களின் தொகுப்பைத்தான் நீதிநூல்கள் (நீதிநூல் காலம்) எனக் குறிப்பிடுவர் (வரதராசன், 1992, p.65). இந்நீதி நூல்கள், தமிழகத்தில் தமிழ் மன்னர்களின் ஆட்சி வீழ்ச்சியுற்று வந்தேரிகளாகிய களப்பிரர்களின் ஆட்சி காலத்தில் (இருண்ட காலம்) தோன்றியவை.

The author is a Assistant Professor in the Department of Modern Languages, University Tunku Abdul Rahman, Kajang, Malaysia. silllalee@utar.edu.my / silllalee@yahoo.com

The author is a Ph. D. Research scholar in the Departmernt of Life Long Learning, Bharathidasan University, Trichy, Tamil Nadu, India. narayanee1992@gmail.com

இக்காலகட்டத்தில் தமிழர் (தென்னவர்) சமயம் தாழ்ந்து பௌத்தமும் சமணமும் ஓங்கியிருந்தன என்பதால் நீதி நூல்களும் இச்சமயங்களின் பெருந்தாக்கத்திற்கு உட்பட்டவையாகவே உள்ளன என்பது அறிஞர் பெருமக்களின் கருத்தாகவே உள்ளது (பாலசுப்பிரமணியன், 1974, ஜீ.75).. பதினெண் கீழ்கணக்கு நூல்கள் பட்டியலில் உள்ள அனைத்து நூல்களும் நீதியைக் கூறுவனவாக அமையவில்லை. அதிலும் ஐந்திணை ஐம்பது, திணைமொழி ஐம்பது, அந்திணை எழுபது திணைமாலை நூற்றைம்பது, கைந்நிலை, கார் நாற்பது ஆகிய ஆறு நூல்களை அகத்திணை இலக்கியமாகவும், களவழி நாற்பது எனும் நூலைப் புறத்திணை நூலாகப் பகுப்பதுண்டு. (பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, 1981, p.9).

இந்தப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் திருக்குறள் உலகப் புகழ் பெற்ற பெருநூலாகும். இந்நூலே பழைய தமிழ் இலக்கியங்களுள் அதிகம் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப் பட்டிருக்கும் நூல்கள் வரிசையில் இடம்பெற்றுள்ளது. தற்போதைய கட்டுரை இரண்டு அடிப்படைகளில் தனித்தன்மை கொண்டது. ஒன்று, அதிகம் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப் பட்டிருக்கும் திருக்குற ளைத் தவிர்த்து பிற நீதி நூல்களின் திரண்ட கருத்துகளின் அடிப்படையில் எழுதப் பட்டுள்ளது. அடுத்தது, பொதுவில் நீதி இலக்கியங்கள் நன்நெறிப் போதனை, சமுதாயச் சிந்தனை, வாழ்வியல் தத்துவங்கள், இலக்கியச் சிறப்புகள் போன்ற பார்வையில் அதிகம் ஆராயப்பட்டுள்ளன. ஆனால் தற் போதைய கட்டுரை தலைமைத்துவக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அடை யாளம் காணப்பட்ட ஏழு கூறுகளை தளமாகக் கொண்டு நீதி நூல்களின் உட்பொருளை முன்னிகீத் துவதாக உள்ளது.

ஆய்வு முன்னோடிகள் / Literiture Review

ஆய்வு முன்னோடிகள் எனும் போது, நீதி நூல்களுக்கு இயற்றப்பட்டுள்ள விளக்க உரைகளே இவ்விடத்தில் முதன்மை பெறுகின்றன. அதன் அடிப்படையில், வ.சுப. மாணிக் கனார் அவர்களின் பிற்கால நீதி நூல்கள் (1957மறுபதிப்பு 1991, மணிவாசகர் பதிப்பகம்), பாலசுதரம் பிள்ளையவர்களின், கழக வெளியீடாக பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ள நாலடியார் மூலமும் உரையும் (1945), அனவரத விநாயகம் பிள்ளை அவர்களின் Naladiyar-Translation (நாலடியார் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்) (2000) பூவை அமுதன் என்பாரின் நீதிநூல் களஞ்சியம் (1996), அரசு என்பாரின் நீதி நூல்கள் (1979), புலியூர் கேசிகனின் பழமொழி நானூறு தெளிவுரையுடன் (1991) ஆகிய நீதி இலக்கிய நூல்களின் தெளிவுரைத் தொகுப்பு தற்போதைய ஆய்வுக்கு பெரும் பக்கபலமாக விளக்கியுள்ளன.

இதைத் தவிர்த்து நீதிநூல் இலக்கியங்கள் குறித்த பிற ஆய்வுகள் என்று பார்க்கும் போது பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் திருக்குறளே பெருவாரியாக ஆய்வுக்கு உட்படுத் தப்பட்டிருப்பது அறியப்படுகிறது. 1968 ஆம் ஆண்டு மலேசியாவின் குவாலாலும்பூர் மாநகரத்தில் நடத்தப்பட்ட அனைத்துலகத் தமிழ்க் கல்வி மாநாட்டுக் கருத்தரங்கு நூலில் வெளியிடப்பட்ட ஆய்வில் திருக் குறளில் சட்டத்தின் பொருண்மை எனும் தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்று எம்.சண்முகசுப்புரமணியம் என்பாரால் எழுதப்பட்டுள்ளது. இது போல 1960ஆம் ஆண்டு பி.நடரா ஜன் என்பார் Economic ideas of Tiruvalluvar (திருவள்ளுவரின் பொரு ளாதாரச் சிந்தனைகள்) எனும் ஆங்கில ஆய்வு நூலை வெளியீடு செய்துள்ளார். 2009ஆம் ஆண்டு செல்வஜோதி எனும் மலாயாப் பல்கலைக்கழக ஆய்வு மாணவர் திருக்குறளில் சொல் ஆளுமை எனும் தலைப்பில் முதுகலைப் பட்ட ஆய்வேடு ஒன்றைச் சமர்ப்பித் துள்ளார். இவரைப் போலவே, அண்ணாதுரை எனும் மலாயாப் பல்கலைக்கழக முனைவர் பட்ட அய்வு மாணவர் 2016ஆம் ஆண்டு உயர்ந்த மாணவர்களை உருவாக்குவதில் மலேசியத் தமிழ்ப் பள்ளிகளில் திருக்குறள் போதனை எனும் தலைப்பில் ஆய்வேடு ஒன்றைச் சமர்ப்பித்துள் ளார்.

இது தவிர்த்து பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் திருக்குறளுக்கு அடுத்தபடியாக

அதிக அளவில் அய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கும் நாலடியார், ஆய்வு முன்னோடிகளில் கவனிக்கத்தக்கதாக உள்ளது. மலாயாப் பல்கலைக்கழக இந்திய ஆய்வியல் துறையில் கோகிலா மணிசேகரன் எனும் மாணவர் திருக்குறளும் நாளடியாரும் போதிக்கும் வாழ்க்கை நெறிகள் (2005) எனும் இளங்கலைப் பட்ட ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ளார். இது தவிர்த்து மனித மேம்பாட்டிற்கு நாலடியார் (2006) எனும் மலாயாப் பல்கலைக்கழக முதுகலைப் பட்ட ஆய்வு மாணவி பத்மாவதி முனியாண்டியின் ஆய்வும் இவ்விடம் கவனிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும், வி.குழந்தைசாமி மற்றும் ரூபா குணசீலன் ஆகியோரின் Management Wisdom in Tamil Ethical Literature (2016), எனும் நூல் தலைமைத்துவப் பண்புக்கு மிகச் சார்புடையதாக உள்ள நிர்வாகத் திறன் குறித்து நீதிநூல்கள் முன்வைக்கும் செய்திகளை விளக்குவதாக உள்ளது. இது தற்போதையை ஆய்வுக்கு மேலும் பலம் சேர்க்கக் கூடிய பல கருத்துகளை முன்வைப்பதாக உள்ளது.

இவற்றைத் தவிர்த்து மலாயாப் பல்கலைக்கழக இளங்கலைப்பட்ட ஆய்வேடுகளில் சில பழமொழி நானூற்றில் வெளிப்படும் தமிழர் பண்பாடு (2012), மலேசியத் தமிழர்களிடையே பழமொழியின் தாக்கம் (2009) எனப் பதினென் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் சிலவற்றை ஆய்வு செய்வதாக உள்ளது.

தமிழ் நாட்டில் மேற்கொள்ளப் பட்ட பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் பெண்ணியம் எனும் ஆய்வு, நீதி இலக்கியத்தை ஒரு புதிய கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பதாக அமைந்துள்ளது. பெண்களின் நிலையைப் பகுப்பாய்வு, விளக் கமுறை, ஒப்பாய்வு எனும் மூன்று நிலைகளில் இந்த ஆய்வேடு ஆய்வு செய்திருப்பது பெண்ணியம் குறித்து நீதி நூல்களுள் பொதிந்துள்ள புதிய செய்திகளை சிறப்பாக வெளிக் கொணர்ந்துள்ளது எனலாம்.

இதுவல்லாது இரா.ரவி என்பார் தினமலரில் (15/12/2014) எழுதியுள்ள ஆத்திச்சூடி தரும் தன்னம்பிக்கை எனும் கட்டுரை தற்போதைய ஆய்வுக்குத் தொடர்புடையதாகவே உள்ளது. இக்கட்டுரை முயற்சி, அறம், சினம் கொள்ளாமை, காலம் அறிதல் போன்ற கருத்துகளை முன்னிருத்தி எழுதப்பட்டுள்ளது. இவை யாவும் தலைமைத்துவப் பண்புகளுக்குத் தொடர்புடைய கருத்துகளாகவே உள்ளன.

அடுத்து, கீற்று எனும் இணையத்தளத்தில் படைக்கப்பட்டுள்ள பதினெண் கீழ்க்கணக்குத் தொகுப்பில் அரசியல் உட்கிடக்கை (25/4/2015) எனும் ஆய்வுக் கட்டுரை நீதி நூல் இலக்கிய ஆய்வில் நல்லதொரு படைப்பு. வே.மு.பொதிய வெற்பன் என்பாரால் இயற்பட்டுள்ள இக்கட்டு ரை, அரசியல், அரசியல் நீதி, அதன் முக்கியத்துவம் குறித்து விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது. இவரைப் போலவே, சு.ஜெனிபர் எனும் பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழியல் துறையின் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், நீதி நூல்கள் குறித்து இணையத்தளங்களின் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை இயற்றியுள்ளார். அவற்றுள், அற இலக்கியங்களின் அமைப்பு, நீதி இலக்கியங்களில் ஔவையார் போன்ற ஆய்வுக் கட்டுரைகள் நீதி இலக்கியங்களை சிரந்த முறையில் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியுள்ளமை தெயியவருகிறது.

இவ்வாறு, ஆய்வு முன்னோடி களின் நீதி இலக்கியங்கள் குறித்த ஆய்வுகளைப் பார்க்கும் போது இவை பெருவாரியாக நன்நெறிக் கூறுகளை யும், சமூகவியல் சிந்தனைகளையும், இலக்கிய இலக்கணங்களை ஆய்வு செய்வதாகவே அமையப்பெற்றிருப்பது அறியப்படுகின்றது. இதனை மேலை நாட்டுக் கோட்பாடுகளை கொண்டு ஆய்வு செய்திருப்பது அரிதாக உள்ளது. மேலும் தலைமைத்துவத்தை அடிப்படையகக் கொண்டு நீதி இலக்கியங்களை ஆய்வு செய்வது அரிதகவே இருப்பதால் இக்கட்டுரை சற்று மாறுபட்ட கோணத்தில் நீதி இலக்கியங்களை ஆய்வு செய்வதாகக் கொள்ளலாம். இதன் வழி இத்து றையில் உருவாக்கம் பெற்றிருக்கும் அறிவு வளர்ச்சிக்குத் தற்போதைய கட்டுரை பயனளிக்கக்கூடியதாக அமையும் என்பது திண்ணம்.

ஆய்வு நெறி (Methodology)/ கோட்பாடு (Theory)

இந்தக் கட்டுரையானது பண்புசார் நெறியை (Qualitative) அடிப்படை யாகக் கொண்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. தலைமைத்துவப் பண்புகளாவன ஒருவரிடத்துள் உள்ள தனித்துவத் திறமை, ஆளுமை, வேக விவேகம் போன்ற பண்புகளால் உருவாவதால் இதனை பண்புசார் நெறியைக் கொண்டு ஆய்வு செய்வதே மிகப் பொருத்தமானதாகும் (Sabitha Marican, 2005, p.12). இந்த ஆய்வில் தலைமைத்துவக் கோட்பாட்டின் வழி அடையாளம் காணப்பட்ட ஏழு முதன்மைத் தலைமைத்துவப் பண்பு களை முன்னிருத்தி இப்பண்புகளாவன எவ்வாறு நீதி இலக்கியங்களில் வெளிப்படுகின்றன என இக்கட்டுரை விளக்குவதாக அமைகிறது. இதற்காக நீதி இலக்கியங்களில் இந்த ஆறு பண்புகளுக்கும் மிகப் பொருத்தமான செய்யுள்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியே விளக்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆத லால் இந்தக் கட்டுரையில் பண்புசார் நெறியில் விளக்கமுறை (Explanatory) உத்தி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தற்போதைய ஆய்வு தலை மைத்துவக் கோட்பாட்டின் (Leadership Theory) அடிப்படையில் மேற் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. தலைமைத்தும் என்பது சமூகவியலில் உள்ள மிக முக்கியமான ஒரு நிலைப்பாடு ஆகும் (Chemers, 1997, p.1). இப்பண்பானது பிறக்கும் போதே ஒவ்வொருவரிடமும் இருந்த போதிலும்; ஒருவர் பிறந்து வளரும் சூழல், அவருக்குக் கிடைக்கப்பெறும் வாய்ப்புகள், அவரின் அறிவுத்திறம் போன்றவை ஒருவரது தலைமைத்துமானது எத்த கைய உச்சத்தை அடையும் என நிர்ணயிக்கக் கூடியதாகச் சொல்லப் படுகின்றது (Murray, 1966, p.18).

பொதுவில், தலைமைத்துவம் எனப்படுவது மக்களைத் தனது கொள்கையின் பால் கவர்ந்திழுத்து அக்கொள்கையை அடைய வேண்டி அதனைப் பின்பற்றுவோரை வழிநடத்திச் செல்லும் ஆற்றல் எனப் பொருள் கொள்ளலாம் (Chemers, 1997, p.1). மேலும், தமது தலைமைத்துவத்தின் பால் ஈர்ப்பு கொள்ளச் செய்தல், தம்மைத் தலைவராக ஏற்று பின்பற்றும் ஒரு மக்கள் கூட்டத்தை கொண்டிருத்தல் ஆகிய இரண்டையும் உடையவரையே தலைவர் எனத் தலைமைத்துவக் கோட்பாடு குறிப்பிடுகின்றது (Murray, 1966, p.15):-

இவ்வாறு தலைவர்களான வர்களால் வகுக்கப்படுகின்ற கொள் கைகளும் அதற்கான இலக்குகளும் பொதுநலத்தையும், மக்களின் நலத் தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அமையப் பெற்றால் அத்தலைமைத் துவமானது மிக்க வலிமையுடையதாக விளங்குவதோடு, மக்களுக்கு உற்சாகத்தை அளித்து அவர்களைத் தன்னலமின்றி தியாக உள்ளத்துடன் போராடவும் வழிவகுக்கும் (Jacobs, 1990, p.281). மேலும், தலைவன் என்பவன் தொண்டர்களோடு சேர்ந்து இலக்கை அடைவதற்காகக் போராடு பவனாகவும் இருத்தல் வேண்டும் (Bernard, 1985, 150).

இவ்வாறு தகுதி மிக்கத் தலைவராக ஒருவர் விளங்க வேண்டுமாயின் அவரிடத்தில் இருக்க வேண்டிய சில முதன்மைப் பண்பு களைத் தலைமைத்துவக் கோட்பாடு முன்வைக்கின்றது. அவையாவன (Manning & Curtis, 2007, pp.29-31):-

அட்டவணை 1: தலைமைத்துவப் பண்புகள்

1)	அறிவுடைமை	எத்தகைய சூழ்நிலையையும் அறிவாலும் திறனாலும் எதிர்கொண்டு ஏற்ற காரியத்தை செம்மையாகச் செய்து முடித்தல்.
2)	நிலைத்தன்மை	தாம் கொண்ட கொள்கையைப் பின்பற்றுவதில் சூழ்நிலை, உணர்ச்சிகள், சிக்கல்கள் போன்ற எதற்கும் அசைந்து கொடுக்காது நிலையாக முன்னோக்கிச் செல்லுதல். அதே வேளையில் தற்போதைய சூழ்நிலை மாற்றங்களை உற்று கவனித்து அதன் போக்கிலேயே காரியங்களை ஆற்றி வெற்றி காணுதல்.

3)	பொதுநலம்	தாம் எடுக்கும் எந்த காரியமும் சற்றும் சுயநலமில்லாமல் பொதுநலத்தைப் பேணுவதாக அமைதல் வேண்டும். பிறர் மீது பரிவு கொள்ளுதல் வேண்டும்
4)	தன்னம்பிக்கை	எதையும் சாதிக்க முடியும் எனும் அசைக்க முடியாத மன உறுதி
5)	எழுச்சி	சோர்வின்றி உத்வேகத்தோடு வீறு கொண்டு முன்னோக்கிச் செல்வதோடு, மக்களையும் அதே வேகத்தோடு இலக்கை நோக்கி அழைத்துச் செல்லுதல்.
6)	ஆளுமை	தனது தோற்றம், கொள்கை, செயல்பாடு என எல்லாவற்றிலும் மற்றவர்களை விட மேம்பட்ட நிலையில் தனித்துவமாகக் காட்சி தந்து கவர்தல்.
7)	துணிவு	எந்தச் சோதனைகளையும் கண்டு அஞ்சாமல் முன்னேறுதல்.

மூலம்: Manning & Curtis, 2007, pp.29-31 *(அட்டவணையின் முறையில் மாற்றி அமைக்கப்பட்டது)*

தலைமைத்துவக் கோட்பாடு முன்வைத்துள்ள இந்த ஏழு பண்புகளையும் கொண்டிருக்கும் தலைவர் ஒரு சிறிய சமுதாயத்தின் வழிகாட்டியாக இருந்தாலும் கூட, மக்கள் மனதில் நிலையான தலைவராக வாழ்வார் என இக்கோட்பாடு குறிப்பிடுகிறது (Maxwel, 2008, p.33). இத்தகையப் பண்புகளால் நிலைபெற்ற தலை வர்களே கொள்கைப் பிடிப்பு, செய லாக்கம், சூழலறிதல், தூரநோக்குடைமை, பொதுவுடைமைச் சிந்தனை ஆகிய ஐந்து தலைமைத்துவ பொதுச் சட்டங்களின்படி மக்களை வழிநடத் துவர் என்றும் குறிப்பிடுவர் (Hemphill, 1949, pp.7-8).

அறிவுடைமை

அறிவுடைமை என்பது அனைத்து மனிதருக்கும் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டிய ஒரு கூறாகும். ஒரு சமுதாயத்தில் அனைவரும் அறிவு மேன்மை உடையவர்களாக இருத்தல் சாத்தியத்திற்கு உட்பட்டதன்று (Manning & Curtis, 2007, pp.29-31). ஆயினும் அறிவுடையோர்க்கும் பிறருக்குமிடையே நல்ல தொடர்பிருக்குமானால் அறிவுடையோரின் கருத்துகள் அனைவருக்கும் பயன்படுவதாய், பயனுள்ளதாய் அமையும் என்பது நாகரீகவியளாலர் கருத்தாகும் (Rajantheran, 2012, p.2). எனவே, இவ்வறிவுடைமயானது ஒரு சமுதாய த்தை வழிநடத்துகின்ற தலைவரிடத்தே இருக்க வேண்டுவது அவசியம் என்பதை அறிந்தே தலைமைத்துவக் கோட்பாட்டில் அறிவுடைமையை முதன்மைப்படுத்தியிருக்கின்றனர் என்பதாகவே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

நீதி நூல்களுள் சிறுபஞ்சமூலம், ‘கற்றடங்கி னானமிர்து’ என்று தனது மூன்றாவது பாடலிலேயே முன்வை ப்பது கவனிக்கத்தக்கது. ‘அறிவு நூல்களைக் கற்று அவற்றின் வழியல் அடங்கி நடப்பவன் உலகத்தார்க்கு அமிர்தம் போன்றவனாகும்’ என்பது இதன் பொருளாகும். அமுதம் எனப்படுவதை தேவர் உணவு என்றும் குறிப்பிடுவர். அமுதம் குறித்த புராணக் கதையானது அசுரரும் தேவரும் பாற்கடலை மந்தர மலையை மத்தாகவும் வாசுகிப் பாம்பைக் கயிறாகவும் கொண்டு பெரும் முயற்சியில் கடைய, தோன்றிய மிக அரிய பயன்பளுள் ஒன்றாக அமிர்தத்தைக் குறிப்பிடுவர். இது உண்டாரை நீண்டநாள் வாழவைக்கும் தன்மையது என்பது புராணக் குறிப்பு. எனவே அமிர்தம் என்பது கிடைத்தற்கு அரிதானது, பெரும் பயன் விளைவிக்கக் கூடியது என்பது பெறப்படும் (Subramania Sastry, 1998, pp.73-75). அவ்வகையில் அறிவுடைய ஒருவனைஅமுதத்திற்கு ஈடாக ஒப்பிட்டுக் காட்டுவது தெரிகிறது. அதிலும் இது போன்ற மனிதன் சமுதாயத் தலைமையை ஏற்கும் போது, அது கிடைத்தற்கரிய பேராக சிறுபஞ்சமூலம் குறிப்பு வைக்கிறது. இதன் வழி, இத்தகைய தலைவவனது தலைமைப்பண்பானது மக்களுக்கு நீண்ட நெடிய நற்பயனை விளைவிக்கும் என்பதுவும் பெறப்படும்.

பொதுவில் தலைமைத்துவக் கோட்பாடு அறிவுடைமையை முன்வைக்கிறது (Silllalee, 2016, p.37). சிறுபஞ்சமூலமோ, தீதின்றி வரும் தலைமைத்துவத்தை குறிப்பிடுகிறது. கற்றோர்களுள்ளும் பண்பற்றோர் இருப்பதுண்டு. ஆனால் அமுது என்பது தீமையை முற்றாக விலக்கிய நிலைக்கு உதாரணமாக நாம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். எனவே சிறுபஞ்சமூலம் தலைமைத்துவத்துக் கொண்டுள்ள உதாரணத்தால் உயர்ந்து நிற்கிறது.

நிலைத்தன்மை

நிலைத்தன்மை என்பது ஒருவர் தாம் கொண்ட கொள்கையில் நிலையாய் நின்று எதற்கும் அஞ்சாமல் தற்போதைய சூழ்நிலை மாற்றங்களை உற்று கவனித்து அதன் போக்கிலேயே காரியங்களை ஆற்றி வெற்றி காணுதல் எனும் தலைமைத்துவப் பன்பைக் குறிக்கிறது (Manning & Curtis, 2007, pp.29-31). நீதி இலக்கியமோ,

'தன் நிலையும், தாழாத் தொழில் நிலையும், துப்பு எதிர்ந்தார்

இன் நிலையும், ஈடு இல் இயல் நிலையும், துன்னி, அளந்து அறிந்து செய்வான் அரைசு; அமைச்சன் யாதும் பிளந்து அறியும் பேர் ஆற்றலான்"

(சிறுபஞ்சமூலம், 56)

எனும் பாடலின் வழி, தன்நிலை, தன்வினைநிலை, பகைவர்நிலை, உலகியனிலை என்பனவற்றை யாராய்ந்து செய்பவனே அரசனாவான் என்கிறது. அரசன் என்பவன் நாட்டுக்குத் தலைவனாவான். தலைமைத்து வங்களில் அரச பதவி என்பது உச்சம். இந்த உச்சத்தை எட்டுபவர்களிடத்தில் மேற்சொன்ன தலைமைத்துவப் பண்புகள் இருக்க வேண்டும் என்பது சிறுபஞ்சமூலத்தின் செய்தியாகும்.

தற்போதைய நவீன தலைமைத் துவப் பண்பானது ஒருவர் தாம் கொண்ட கொள்கையில் நிலையாய் நிற்க வேண்டும் என்கிறது. அஃதோடு சமகாலச் சிந்தனையும் கொண்டு அதன் வழியில் தலைமைத்துவப் பண்பை நிலைநிறுத்த வேண்டும் என்பதாகச் சொல்கிறது (Hemphill, 1949, pp.7-8). இவ்விரண்டு செய்திகளையும் ஒப்பிடுங்கால், சுயமதி ப்பீடு, எதிரிகளின் நிலை அறியும் இரண்டு புதிய செய்திகளை நீதி இலக்கியம் நவீனத் தலைமைத்துவப் பண்புக்குக் கொடுக்கின்ற கொடை யாகக் கொள்வது பிழையாகாது.

இன்றைய சூழலில் எதிரிகளின் நிலை அறியாமல், மதிப்பீடு செய்யாமல், அவர்களின் சூழ்ச்சிகளை உணராமல் தலைமைத்துவத்தில் நீடிப்பது இயலாது என்பது தெளிவு. இங்கே எதிரிகள் எனப்படுபவர் கெட்டவர்களாக இருத்தல் வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை. நம்மைக் காட்டிலும் நிலைத்தன்மை மிக்கவராகத் தம்மை எண்ணிக் கொள்ளும் ஒருவர் நமக்கு பதிலாகத் தலைமைத்துவத்தை ஏற்க வேண்டும் என்பது உலக இயல்பல்லவா? எனவேதான் சிறுபஞ்சமூலம் இக்கருத்தை உணர்ந்து செயல்படும் தலைமைத்துவம் வேண்டும் எனப் பரிந்துரைப்பது போற்றத்தக்கது.

பொதுநலம்

தலைமைத்துவக் கோட்பாடு, சுயநல மின்மையையும், பொதுநலம் பேணு தலையும், பிறருக்காக இரங்கும் தன்மையையும் வலியுறுத்துகிறது (Jacobs, 1990, p.281). ஆனால் தமிழ் நீதி இலக்கியமோ பொதுநலம் பேணுதலைத் தலைமைத்துவத்தின் மற்றொரு ஆணிவேராகக் கொண்டு, அப்பொதுநலம் பேணுதலில் பிழை பட்டவர் உயிர் துறத்தல் வேண்டும் எனும் உன்னதக் கருத்தை முன் வைப்பதைக் கூர்ந்து கவனித்தல் வேண்டும் (சிறுபஞ்சமூலம், 55). இச்செய்தியை பார்த்த மாத்திரத்தில்

'மன்பதை காக்கும் தென் புலம் காவல்

என் முதல் பிழைத்தது; கெடுக என் ஆயுள்'

(சிலம்பு, மதுரைக் காண்டம், வழக்குரை காதை, 75:76)

என தன் இனிய உயிரை மாய்த்துக் கொண்ட பாண்டிய மன்னனின் செயல் நம் கண் முன் வருவது தவிர்க்க இயலாத

ஒன்றாகிவிடுகிறது. பொது நலம் என்பது பிழைபடும் போது மக்கள் சொல்லொன்னாத் துயரத்திற்கு ஆளாவதோடு மட்டுமன்றி இதற்குக் காரணமான மனிதரின் பாரம்பரியமும் பாவப்பட்டுப் போவதை மேற்சொன்ன சிறுபஞ்சமூல செய்தியும் சிலம்பின் செய்தியும் பறைசாற்றுவது தெரிகிறது. எனவே சுயநலம் தவிர்த்துப் பொதுநலம் காத்து இரக்கம் கொண்டு தலைமைத்துவத்தை நடத்துவது அடிப் படைச் செய்தி. அதிலிருந்து பொதுநலத்தை உயிராகக் காட்டும் சிறுபஞ்சமூலத்தின் தலைமைத்துவப் பண்பினை எவ்வளவு போற்றினும் தகும். இதுவே இன்றையத் தலைவர்கள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய மந்திரமாக அமைய வேண்டும்.

தன்னம்பிக்கை

தலைமைத்துவக் கோட்பாடு எதையும் சாதிக்க முடியும் எனும் அசைக்க முடியாத மன உறுதி யை தன்னம்பிக்கை எனும் கொள்கையாகக் காட்டுகிறது (Manning & Curtis, 2007, pp.29-31). அப்துல் கலாம் அவர்கள் கூட, 'நம்பிக்கை நிறைந்த ஒருவர் யார் முன்னேயும் எப்போது மண்டியிடு வதில்லை' என தன்னம்பிக்கையின் உயர்வைக் கூறுவார். மேற்கத்திய அறிஞரான சாமுவேல் ஜான்சன் என்பார்

'Self-confidence is the first requisite to great undertakings".

(Samuel Johnson, 1819, p.52)

என தன்னம்பிக்கையானது பெரும் வெற்றிகளுக்கு தேவையான முதல் கூறு என்பதாகக் கருத்துரைப்பார். எனவே தன்னம்பிக்கை என்பது தலைமைத்துவத்தின் முக்கியப்பண்பு களுள் ஒன்றாக இருப்பது பொருத்தமாகத்தான் உள்ளது (Sidney Shrauger & Mary Schohn, 1995, p.255).

நீதி இலக்கியம் இத்தன் நம்பிக்கை குறித்துப் பதிவு செய்யும் கருத்து மேற்சொன்ன கருத்துகளுக்கு மேலும் வைரத்தைப் பாய்ச்சும் வரிகளாக அமைந்திருப்பது கண்டு இன்புறத்தக்கது.

'இசையா தெனினும் இயற்றியோ ராற்றால்

அசையாது நிற்பதாம் ஆண்மை இசையுங்கால்

கண்டல் திரையலைக்குங் கானலந் தண்சேர்ப்ப!

பெண்டிரும் வாழாரோ மற்று'
(நாலடியார், 194)

இப்பாடலில், ஒரு முயற்சியை மேற்கொள்ளும் போது, ஊழ் வலியால் அக்காரியம் கைகூடாத நிலையில் இருப்பினும் அதற்காகச் சோர்ந்து விடாமல் தன் முயற்சிக்கு வெற்றி கிட்டும் எனும் தன்னம்பிக்கையுடன் போராட வேண்டும் எனும் கருத்து வெளிப்படுகிறது. இவ்வகை மனப்பாங் குடையாரை ஆண்மையுள்ளவராக நாலடியார் உவமைப்படுத்துவது தலைமைத்துவக் கோட்பாட்டு கருத்து களின் மணிமுடியாகத் திகழ்கிறது என்று உறுதியாகக் கூறலாம். காரணம், கூடி வரும் காரியம் என்பதைச் செய்வதற்குப் பெரும் முயற்சியும் தன்னம்பிக்கையும் தேவையில்லை. செயற்கரிய செய்வதற்குத்தான் அது தேவை. செயற்கரிய செய்பவந்தான் தலைவர்களுள் ஏறு.

எழுச்சி

சோர்வின்றி உத்வேகத்தோடு வீறு கொண்டு முன்னோக்கிச் செல்வதோடு, மக்களையும் அதே வேகத்தோடு இலக்கை நோக்கி அழைத்துச் செல்லுதல் என்பதுவே எழுச்சி எனத் தலைமைத்துவக் கோட்பாடு வரை யருக்கிறது (Jacobs, 1990, p.281). தலைமைத்துவப் பண்பில் எழுச்சி யானது ஒருவரை மக்கள் தலைவனாக அங்கிகரிக்கச் செய்யும் பண்பாக விளங்குகிறது. எழுச்சி மிக்க குணமுடையவன் சோர்வதில்லை. விவேகானந்தரிடம் இத்தகைய எழுச்சி இருந்ததினால்தன் அவரால் இந்து சமயத்தை மேற்கத்திய நாடுகளில் ஒளிவீசச் செய்ய முடிந்தது. காந்தியிடன் இருந்த எழுச்சி பாரத தேசமெங்கும் சுதந்திர வேட்கையைத் தூண்டச் செய்தது. நெல்சன் மண்டேலாவிடம் இருந்த எழுச்சி கருப்பினத்தவரை வீறு கொண்டு எழச் செய்தது.

நீதி இலக்கியம் கூட இக்கருத்துக்குத் துணை நிற்பதாகத் தெரிகிறது. தலைமைத்துவத்தை ஏற்கும் மனிதன் எழுச்சி கொள்ளும் போது யாராலும், எதனாலும் அசைக்க முடியாத வீறு கொண்ட, வைரம் பாய்ந்த மரம் போல் உறுதியாக நிற்கிறான். யானையே வந்து உரசினாலும் ஆட்டம் காணாத வைரம் பாய்ந்த மரம் போல்வன் அவன். இவ்வெழுச்சி அவன் தலைமை ஏற்று நடத்தும் மக்கள் கூட்டத்திற்கும் திடமான எழுச்சியையும் அதன் பயனான உறுதியையும், தொடர்ந்து போராடும் உத்வேகத்தையும் அளிக்கிறது எனும் கருத்து நாலடியாரின் 'ஆடுகோ டாகி அதரிடை நின்றதூஉம்' எனும் 192வது பாடலின் வழி வெளிப்படுவதை ஆழ்ந்து கவனிக்கும் வேளை தெரிகிறது. எனவே, நீதி இலக்கியம் இவ்விடத்து தலைமைத்துவத்தில் சிறப்பெய்த எழுச்சியோடு உறுதியும் வேண்டும் எனும் கருத்தில் நவீன தலைமைத்துவ இயலாளர்களோடு கைகோர்த்துக் கொள்ளும் அழகைக் காண முடிகின்றது.

ஆளுமை

தனது தோற்றம், கொள்கை, செயல்பாடு என எல்லாவற்றிலும் மற்றவர்களை விட மேம்பட்ட நிலையில் தனித்துவமாகக் காட்சி தந்து கவர்தல். ஒரு தலைவனானவன் தாம் ஆட்சியில் இருந்தாலும் இல்லா விட்டாலும் தனது தனித்துவத்திலிருந்து நிலை பெயராமல் மற்றவர்களை வழிநடத்திச் செல்லுதலே அவனை ஆளுமையுடையவன் எனக் காட்டும். இதில் தோற்றம், கொள்கை, செயல்பாடு என எல்லாவற்றிலும் மற்றவர்களை விட மேம்பட்ட நிலையில் தனித்துவமாகக் காட்சி தந்து கவர்தல் என்பது முக்கிய அம்சம் (Manning & Curtis, 2007, p.31).

நீதி நூல்களைப் பொருத்த வரையிலும் 'கோடா மொழி வனப்பு' (சிறுபஞ்சமூலம், 6) எனப்படும் நடுநிலைமை எனும் பண்பே ஒரு தலைவனுக்கு தீராத ஈர்ப்பை மக்களிடத்தே ஏற்படுத்தும் எனும் கருத்தை முன்வைக்கப்படுகிறது. என்னதான் ஒரு தலைவன் தோற்றம், கொள்கை, செயல்பாடு என எல்லாவற்றிலும் மற்றவர்களை விட மேம்பட்டு இருப்பதாகக் காட்சி தந்தாலும், நடு நிலைமை இல்லையெனின் மக்கள் அவனை ஏற்க மாட்டார். இனியவை நாற்பது கூட தனது 35வது பாடலில் 'பற்றிலனாயல் பல்லுயிர்க்கும் பாத்துற்றுப் பாங்கறிதல், வெற்றி வேல் வேந்தர்க்கு இனிது' எனும் வரிகளின் மூலம் எல்லா உயிர்களையும் சமமாகப் பாவித்து முறை செய்வதே இனிதாகும் என்கிறது. இவ்விடம் முறை செய்தல் என்பது அனைவருக்கும் நடுநிலையாக செயல்படும் திறமானதே அரசர்க்கு ஆளுமை தரக் கூடியதாக விவரிக்கப்படுகிறது. இதன் வழி அறவழியில் தலைவன் நிற்க வேண்டும். அதுவே நடுநிலைமை என்பதை நீதி இலக்கியம் சுட்டுவதாகத் தெரிகிறது. இந்த நடுநிலைமை எனும் பண்புதான் அனைத்தையும் தாண்டி ஒரு தலைவனுக்கு முடிவில்லா ஆளுமைப் பண்பை தருகிறது என்பது தெளிவு.

துணிவு

'உச்சிமீது வானிடிந்து வீழு கின்ற போதினும்,

அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே'

(பாரதியார் கவிதைகள்: 1819)

எனும் பாரதியின் வாக்கின் படி எந்தச் சோதனைகளையும் கண்டு அஞ்சாமல் முன்னேறும் துணிவு எனும் பண்பை மற்றொரு தலைமைத்துவக் கூறாக கொள்வது நவீன தலைமைத்துவக் கொள்கையின் கருத்தாக உள்ளது. இதன் வழி, அஞ்சாமை என்பதே துணிவுக்கு அடிப்படை என்பதையும் உணருதல் வேண்டும். அதனால் தான் பாரதியாரும் அச்சமில்லை எனப் பாடினார் எனலாம்.

நீதி இலக்கியங்களைப் பொருத்த வரையில் தலைமைத்துவப் பண்பில் அரசரால் போற்றப்படும் கூறுகளாக ஐந்தினைக் கூறுவர். அவையாவன பொருள், இன்பம், அஞ்சாமை, அருள், அறம். அருளும் அறமும் உடையவன் நல்வழியில் வரும் பொருளைத்தான் ஈட்டுவான். அதன் பொருட்டு வரும் இன்பங்களை அனுபவிக்கும் உரிமையைப் பெறுவா ன். தீதின்றி வந்த வாழ்வு என்பதால் அவன்

எதற்கும் அஞ்சாதவனாக வாழக்கூடிய தகுதியைப் பெறுகிறான். இவ்வாறு உயர்ந்து நிற்கும் பண்பாளனே ஒரு கூட்டத்திற்குத் தலைமை ஏற்கும் போது அந்த ஒட்டு மொத்தக் கூட்டமும் பெரும் பயனை அடைகிறது. இதிலே துணிவு என்பது அறத்தின் வழி வந்ததாகத் தெரிகிறது (நாலடியார், 57). அறமே அடித்தளமாக இருப்பதால் துணிவு என்பது வானம் இடிந்து தலையில் விழுந்தாலும் கூட அஞ்சாத நெஞ்சத்தைத் தருகிறது. அதோடு, எடுத்துக் கொண்ட காரியத்தில் துணிவுடன் முன்னோக்கிச் சென்று, தடைகளை உடைத்து, எதிர்த்துப் போராடுபவரே வீரத்தின் அடையா ளமாக விளங்கும் தலைவராவார் (இராசேந்திரன், 2015, pp.89). இத்தகைய குணம் கொண்ட தலைவனே எதையும் சாதிக்கும் தன்மையை அடைகிறான்.

முடிவுரை

தலைமைத்துவக் கோட்பாடு முன்வைக்கும் ஏழு முக்கியக் கூறுகளை நீதி இலக்கியங்கள் எவ்வாறு பார்க்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்கும் பொழுது, அவை தலைமைத்துவக் கோட்பாட்டோடு இயைந்திருப்பதாகவே தெரிகிறது. ஆயினும் சற்றே ஆழ்ந்து பார்க்கும் பொழுது அந்தக் கோட்பாடுகளைக் காட்டிலும் மேம்பட்ட செய்திகளை நீதி இலக்கியங்கள் உள்ளடக்கியுள்ளன என்பதும் ஆய்வின் வழி தெரிய வருகிறது. நீதி இலக்கியங்களைப் பொருத்த வரையில் தலைமைத்துவப் பண்புகளாவன தலைவனிடத்தே தஞ்சம் கொண்டு உயிரினும் மேலாகப் போற்றி வளர்க்கப்படும் ஒரு பாரம்பரிய முதிர்ச்சியைக் காண முடிகின்றது. இந்தப் பாரம்பரியத்தைக் கட்டிக் காக்கத் தவறுகின்ற தமிழன் தன் உயிரை மாய்த்துத் தலைமைத்துவத்தை மாண்புறச் செய்யும் அழகை உலகுக்குக் காட்டுவதக நீதி நூல்கள் அமைகின்றன. முடிவாகத் தமிழர்தம் அறக் கொள்கை எனப்படுவது தலைமைத்துவக் கோட்பாட்டுக்கு ஒரு புதிய எல்லையை வகுத்துள்ளது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

References

Anavarathavinayakam Pillai, S. (2000). *The Naladiyar*. Chennai: International Institute of Tamil Studies.

Annathurai Kasinadan. (2016). *Tirukkural dalam kurikulum bahasa Tamil sekolah rendah dan menengah: satu kajian persepsi dan amalan ke arah pembentukan insan holistic* (Unpublished. Ph.D). Thesis. Jabatan Pengajian India, Fakulti Sastera dan Sains Sosial, Universiti Malaya.

Arasu. (1979). 7 *Niithi Nuulgal*. Chennai: Gangai Puthaga Nilaiyam.

Balasubramanian, S. (1974). Tamil Ilakiya Varalaru. Chennai: Pari Nilayam.

Balasunram Pillai, S. (1945). *Pathinenkizhk Kanakku Naladiyar*. Thirunelvelly: The South India Saiva Siddhantha Works Publishing Society.

Bernard, M., Bass. (1985). *Leadership and Performance Beyond Expectations*. New York: Free Press.

Chemers, M., Martin. (1997). *A Integrative Theory of Leadership*. New Hersey: Eribaum

Hemphill, K., John. (1949). *Situation Factors in Leadership*. Columbus: The Ohio State University.

Jacobs, T., Owens & Elliot Jaques. (1990). “Military Executive Leadership” in (Eds)

Kennath E., Clark & Miriam B., Clark. *Measure of Leadership*. Pp.281-295. New Jersey: Leadership Library of America.

Kogila Manisegaran. (2005). Thirukuralum Naladiyarum Pothikkum Vazhkai Nerigal. (Unpublished Academic exercise-B.A.). Jabatan Pengajian India, Fakulti Sastera dan Sains Sosial, Universiti Malaya.

Komalavani Sugumar. (2009). *Malaysia Tamilargalidaye Pazhamozhiyin Taakkam: Oor Aivu*. (Unpublished Academic exercise-B.A.). Jabatan Pengajian India, Fakulti Sastera dan Sains Sosial, Universiti Malaya

Kulandaiswamy, V. & Rupa Gunaseelan (2016). *Management Wisdom in Tamil Ethical Literature*. Mumbai: Himalaya Publishing House.

Manikanar, Va.,Suba. (1991). *Pirtkala Niithi Nuulgal*. Chennai: Manivasagar Publications.

Manning George & Curtis Kent. (2007). *The Art of Leadership*. New York: McGraw-Hill.

Maxwell, John. (2008). *The 21 Indispensable Qualities of A Leader*. Kuala Lumpur: PTS Professional.

Murray, G., Ross. (1966). *New Understanding of Leadership*. New York: Association Press.

Natarajan, B. (1960). *Economic ideas of Tiruvalluvar*. Madras: University of Madras.

Pathinen Kizkanakku. (1981), Chennai: New Century Printers.

Pathmavathy Muniandy. (2007). Nilai-nilai perkembangan diri dalam teks Naladiyar (Unpublished Dissertation). Jabatan Pengajian India, Fakulti Sastera dan Sains Sosial, Universiti Malaya.

Puliyur Kesigan. (1991). *Pazhamozhi Naanuuru Thelivuraiyudan*. Chennai: Pari Nilayam.

Puvai Amuthan. (1996). *Niithi Nuul Kalanjiyam*. Chennai: Kavitha Publications.

Rajantheran, M. (2014). *Puranaanuuru*. Chennai: Kalaignaan Pathipagam.

Rajantheran. (2012). *An Introduction to Hinduism*. Selangor: Malaysia Hindu Sangam.

Sabitha Marican. 2005. *Kaedah Penyelidikan Sains Sosial*. Petaling Jaya:

Pearson/Prentice Hall.

Samuel Johnson. (1819). *The Beauties of Samuel Johnson: Consisting of Maxims and Observations, Moral, Critical, and Miscellaneous*. London: J. Robertson.

Selvajothi Ramalingam. (2010). Penggunaan bahasa kiasan dalam karya Thirukkural: Satu analisis (Unpublished Dissertation (M.M.L.S.). Jabatan Bahasa-bahasa Malaysia dan Linguistik Terapan, Fakulti Bahasa dan Linguistik, Universiti Malaya.

Shanmugasubramaniam, M. (1968). "Concepts of law in Thirukkural", *International Conference Seminar of Tamil Studies*. (vol.1 & p.389). Kuala Lumpur: International Association of Tamil Research.

Sidney Shrauger., J. & Mary Schohn. (1995). "Self-Confidence in College Students: Conceptualization, Measurement, and Behavioral Implications", *Sage Journals*. (vol. 2- Issue 3, pp. 255-278). *Silapathikaram*.

Silllalee, K. (2015). "Sangath Tamilarin Manam Katha Veeram", *Journal of Tamil Peraivu*. (Vol. 1, pp.7-15). ISSN 2289-8379.

Silllalee, K. (2016). "Barathidasanin Thalaimaithuva Panbugal", *Journal of Tamil Peraivu*. (Vol. 3, pp.35-48). ISSN 2289-8379.

Subramania Bharathiyar. (2015). *Bharathiyar Kavithaigal*. Mukil E Publishing And Solutions Private Limited.

Subramania Sastry. (1998). *Srimath Bakavatham*. Chennai: Rajan & Company Printers.

Varatharasan, Mu. (1992). *Tamil Ilakiya Varalaru*. New Delhi: Sahitya Akademi.

Venumathi Perumal. (2012). *Pazhamozhi Naanutril Velipadum Tamilar Panbadu*. (Unpublished Academic exercise-B.A.). Jabatan Pengajian India, Fakulti Sastera dan Sains Sosial, Universiti Malaya.

http://www.dinamalar.com/news_detail.asp?id=1138436 - Ravi, Athichudi Tharum Thannambikkai, (15/12/2014).

http://www.geotamil.com/pathivukalnew - S.Jenifer, Arailakkiyangalin Amaippu

.http://www.geotamil.com/pathivukalnew - S.Jenifer, Niithi Ilakkiyangalil Auvaiyar

www.Keetru.com. - Ve.Mu.Pothiya Vertpan, Pathinen Kizhkanakkuth Thokuppil Arasiyal Udkidakkai (25/4/2015).